

Vítejte v Lurgrotte u Peggau, největší vodní jeskyni v Rakousku

Objev jeskyně 1. dubna 1894:

Jeskyni objevil italský speleolog Max Brunello. Průzkum začal od Semriach, protože v Peggau blokovala nahromaděná voda vstup do jeskyně (teprve roku 1913 byla hladina vody snížena odvodňovací štolou o 7 m). 29. dubna 1894 bylo po silných dešťových srážkách v jeskyni uvězněno 7 průzkumníků a byli vysvobozeni teprve po 9 dnech díky velké záchranné akci, na které se podílelo více než 1000 lidí.

Otevření jeskyně:

Existují dva vchody do jeskyně: Lurgrotte Peggau a Semriach (obchodně jsou ale oddělené: Lurgrotte Peggau je spolek, Semriach je provozován soukromě). 13. února 1935 byla jeskyně poprvé projita napříč, přičemž projití cca 6 km dlouhé trasy trvalo 18 hodin. Po 20 letech stavebních prací byly roku 1957 v jeskyni vybudovány prohlídkové trasy až do Semriach, prohlídky trvaly 3 - 4 hodiny. Roku 1975 však stoletá voda (cca 10 m³ / s) část těchto tras opět zničila.

Vznik jeskyně Lurgrotte :

Během vrásnění pohoří se vytvářely pukliny, trhliny a dutiny. Díky těmto otvorům mohla do horninového komplexu podle zákonů gravitace pronikat voda. Ta si hledala často velmi klikatou cestu. Za mnoho milionů let se působením vodní eroze a později také působením přinášeného písku a kamenů podzemní vodní toky tak rozšířily, že se zde nyní rozprostírají tyto na způsob labyrintu široce rozvětvené jeskynní systémy. V Rakousku se nachází cca 10000 jeskyní, z toho 4500 jen ve Štýrsku, avšak pouze 25 jeskyní je otevřeno pro návštěvníky.

Jak vznikají krápníky:

Voda proniká štěrbinami a trhlínami do nitra země a uvolňuje z hornin nepatrné malé částičky. Jakmile dorazí na strop jeskyně a zvítězí síla gravitace, začne voda odkapávat. Částičky hornin se přitom usazují na stropě.

Prohlídky v jeskyni Lurgrotte:

Malá prohlídka, během které návštěvník projde 1 km systému, trvá cca 1 hodinu. Vše je elektricky osvětleno. Doporučuje se vzít si bundu, protože v jeskyni je teplota kolem 10°C a vlhkost vzduchu kolem 95%.

V zimě jsou také možné 5 - 7 hodinové prohlídky.

A 8120 Peggau Lurgrottenstr.2, Tel./ Fax : ++43 3127 2580

Internet: www.lurgrotte.com **E-Mail :** lurgrotte@utanet.at

1. Obecně: Teplota v jeskyni v zimě i v létě + 10°C, vlhkost vzduchu 97%, teplota vody 8 - 10°C, ve vodě žijí malí raci cca 2 cm dlouzí. V jeskyni se nacházejí jeskynní svinky, jeskynní pavouci a jiný hmyz. Netopýři (cca 460 kusů a 9 různých druhů) jsou v jeskyni jen od října do května. Potok, který protéká peggauerskou částí prohlídky, pramení přibližně 1,8 km od peggauerského vchodu ze skalní trhlíny. Původ tohoto pramene nebyl dodnes objasněn.

2. Návštěvník vstupuje do jeskyně Lurgrotte doširoka otevřeným skalním portálem. Průzkum jeskyně od Peggau postupoval velmi obtížně, pokud tam, kde se nachází jeskynní portál, tekla potok takovým proudem, že byl schopen přímo před vstupem do jeskyně pohánět původně tavírnu stříbra a později pilu.

3. Poté, co návštěvník projde předsíní jeskyně, si může při přechodu ke kamennému mostu prohlédnout originální kostru jeskynního medvěda (stáří cca 20000 let), kosti pocházejí z jeskyně a z okolí Peggau.

4. U prvního velkého krápníku může návštěvník pozorovat na stěnách a na stropě díry, prohlubně a žlábků, které byly vybroušeny (vyhlazeny) čistě jen působením vody, písku a šterku. Hornina je stará cca 400 - 350 milionů let a pochází z období Devonu.

5. Baldachýn je mohutný slinutý útvar, který díky příměsi různých látek, železa, olova a manganu, září v pestrých barvách. Schody vedou do mramorové chodby. Obzvláště pěkně zde vystupuje žlutobílé vrstvení šedomodrého vápence. Ruce byly navrženy umělcem „Timmem Ulrichsem“ v naději, že budou srůstat. (Na základě Michelangelova „Stvoření Adama“ v Sixtinské kapli).

6. Přes dvě tunelové podzemní chodby se návštěvníci dostanou do vítězného sálu, velkého jeskynního prostoru, kde v roce 1924 oslavili své setkání výzkumníci z Peggau i ze Semriach.

7. Pod klenbou plnou štíhlých, průsvitných brček (prvotní stádium stalaktitu – nárůst brčka o 1cm trvá přibližně 80 - 100 let) může návštěvník obdivovat 3 výčnělky, které byly pojmenovány po 3 horách v jižním Tyrolsku.

8. Trasa dále vede okolo zvonu.

9. Potom k „Tirolerhut“ (tyrolskému klobouku).

10. Dále dolů do „dešťové jeskyně“, kde při množství vody 10 - 40 l/s a teplotě asi 8 - 10°C prší celý rok. Zde vede na povrch šachta, zvaná „Angerleitenschwinde“, která je zásobená vodou z jedné propadliny, občas je zde možné vidět i několik malých raků.

11. Princ (špičky kdysi vypadaly jako koruna) je se svou délkou 3,7 m a váhou asi 3 tuny největší volně visící krápník na prvním kilometru.

12. Tímto po 1000 m končí elektricky osvětlený úsek prohlídky. Trasa nyní vede zpět v některých částech až 20 m vysokou „krokodýlí soutěskou“ (hornina zde vypadá velmi šupinovitě).

13. V druhém úseku prohlídky, ještě další kilometr, se prochází jen se svítícími diodami nebo karbidovými svítilnami. Téměř 6 km dlouhý průchod až do Semriach již není možný.